

Dle rozdělovníku

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:

MHMP 1717891/2021

Sp. zn.:

S-MHMP 698980/2021

Vyřizuje/tel.:

Dr Jan Kostěnc

236 002 176

Počet listů/příloh: **8/0**

Datum:

25.11.2021

Rozhodnutí

Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče (dále jen MHMP OPP), jako orgán státní památkové péče na území hlavního města Prahy věcně a místně příslušný podle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, posoudil žádost vlastníka dotčených nemovitostí, společnosti Tichá 5 s.r.o., Tichá 5, Praha 5, IČ 06995233, kterou podal [REDACTED] v zastoupení na základě plné moci ze dne 3.3.2021, a rozhodl podle § 67 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve věci **stavby, stavebních úprav a udržovacích prací v nemovitostech č.p. 1251 a 1276, k.ú. Smíchov, Tichá 5 a 6, Praha 5**, které jsou v památkové zóně Smíchov, prohlášené vyhláškou hl. m. Prahy č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hl. m. Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany,

spočívající v rekonstrukci domu Tichá 5 a stavebních úpravách a přístavbě v domě Tichá 6 s následujícími podrobnostmi:

Tichá 5:

- objekt Tichá 5 navržen na renovaci respektující původní podobu,
- demolice samostatné garáže u vchodu na pozemek Tichá 5,

Tichá 6:

- odstojení historické třípodlažní vily čp. 1276 a její integrace do novostavby čtyřpodlažního rodinného domu,

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1
Kontaktní centrum: 12 444, fax: 236 007 157
E-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

Elektronický podpis - 1.2.2022

Certifikát autora podpisu :

Jméno : Mgr. Jiří Skalický
Vydal : ACAeID3.1 - Issuing Certificate
Platnost do : 30.6.2022 15:46:44-000 +02:00

- nový půdorys obdélníkového tvaru o celkových rozměrech 46,0 x 18,0 m v úrovni 1. PP, 29,0 x 14,0 m v úrovni 1. NP a 17,0 x 8,0 m v úrovni 3. NP (nekótováno, měřeno), objekt orientovaný v ose sever – jih,
- podlažní plocha 1. PP 641,2 m², 1. NP 365,7 m² + 64,8 m² (garáž nad terénem), 3. NP 133,7 m² (půdorysy nejsou nekótovány, měřeno),
- výška rovné střechy objektu + 10,80 m = 279,400 m n. m., 1. NP ± 0,000 = + 268,600 m n. m.,
- v 1. PP jsou provozní místnosti, bazén se zázemím, dvouramenné schodiště, dva výtahy a na severní straně prostor se dvěma zakladači,
- v 1. NP je obytný prostor s kuchyňským koutem, sklad, šatna, hala, WC, umývárna a úklidová komora, vedle hlavního dvouramenného schodiště a dvou výtahů jsou na jižní a západní straně jednoramenná schodiště do 2. NP, garáž s dvěma zakladači zapuštěná do terénu stojí mimo půdorys 1. NP,
- ve 2. NP jsou ložnice, pracovna, šatny, dvouramenné schodiště a výtahy, koupelny a WC a terasy na jihovýchodní straně domu,
- ve 3. NP (z jihu, západu a severu ustoupené) jsou dvě pracovny, WC, dvouramenné schodiště a výtahy, zazeleněná střecha 2. NP jako pochozí terasa,
- vstup do objektu do 1. NP ze zpevněného venkovního prostoru mezi garáží a domem v úrovni ulice,
- na fasádách původního objektu jsou v upravených okenních osách replikovány původní okenní výplně i doprovodné tvarosloví, fasády nové části tvoří prosklené stěny a omítnuté plochy, 1. PP je obloženo
- analýza zastavěnosti řešeného území – posouzení ve třech alternativách – objekty Tichá 5 + 6 (zastavěnost 14,9 %), objekt Tichá 5 (zastavěnost 2,9 %) a objekt Tichá 6 (zastavěnost 29,1 %),
- záměr respektuje historické půdorysy domů Tichá 5 a 6 (k domu Tichá 6, který zůstává z cca 51,67 %, přidává novou část),
- hmotové schéma a výpočet zastavěnosti – Tichá 5 181,33 m² + zpevněné plochy 275,69 m², garáž 39,33 m² + zpevněné plochy 33,4 m², Tichá 6 197,6 m² + zpevněné plochy 124 m², celková volná plocha 1359,69 m²,

a vydává podle ustanovení § 14 odst. 2 v souladu s § 14 odst. 3, § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, toto **závazné stanovisko**:

Příprava navrhovaných prací v rozsahu předložené studie „Stavební úpravy RD Tichá 5, č.p. 1251, včetně demolice garáže a stavební úpravy a přístavba RD Tichá 6, č.p. 1276, k.ú. Smíchov, Praha 5“, kterou zpracoval [redacted] ěnská 1, Praha 5 v 5/2021, je z hlediska zájmů státní památkové péče **p ř í p u s t n á** za těchto základních podmínek:

1. Střecha přístavby objektu Tichá 6 bude ve stejné úrovni jako nová plochá střecha nad upravovanou původní částí tohoto objektu.

2. Budou zpracovány variantní návrhy materiálového a barevného řešení fasád objektu Tichá 6, kde vedle varianty s jednotným materiálovým a barevným řešením pro celý objekt bude i varianta s materiálově/barevně odlišenou přistavovanou částí. Variantní řešení budou zpracovány i jako vizualizace.

Odůvodnění:

Podle ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, byla dne 17.5.2021 podána oprávněnou osobou žádost o vydání závazného stanoviska k návrhu výše uvedené stavby, změny stavby, odstranění stavby a udržovacích prací v předmětných nemovitostech v rozsahu předložené dokumentace.

Žádost obsahuje následující doklady a podklady:

- výpis z katastru nemovitostí
- výpis z obchodního rejstříku
- plnou moc
- studii
- stavebně-historické průzkumy ([REDACTED] [REDACTED] 5/2020)

MHMP OPP požádal dne 18.5.2021 Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště v hl. m. Praze (dále jen NPÚ ÚOP PR), o zpracování písemného vyjádření k předloženému návrhu v zákonné lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti o jeho vypracování.

Ve smyslu ustanovení § 14 odst. 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, bylo ve věci vydáno písemné vyjádření NPÚ ÚOP PR č. j. NPÚ-311/40913/2021 ze dne 18.6.2021, které MHMP OPP obdržel dne 18.6.2021. Ve svém vyjádření tato odborná organizace považuje navrhované úpravy a přístavbu domu čp. 1276 za vyloučené. Dále ve svém vyjádření posuzuje a podmínku i předložené stavebně-historické průzkumy. V odůvodnění svého záporného stanoviska k úpravám domu Tichá 6 uvádí:

Dokumentace předkládá souhrn urbanistických parametrů, na kterých se snaží obhájit formu novostavby v kontextu okolní zástavby a prokázat zábor pozemku v tolerovaných mezích. Na mapě tvarů střech vychází četnost plochých střech ve prospěch návrhu. Při podrobnějším zkoumání materiálu je však zřejmá snaha zahrnout do skupiny plochých střech i plochy parcel a drobné stavby, které na střešní krajinu památkové zóny žádný vliv nemají. Tyto stavby jsou pak zahrnuty i do analýzy zastavěných ploch. Bilanci zastavěnosti návrhu vylepšují i plochy zpevněné, případně drobné zahradní stavby a podobně. Oproti deklarovaným výpočtům je podle přepočtu NPÚ ÚOP PR nárůst zastavitelnosti parcel Tichá 5 + 6 22,0 %, a samotné parcely Tichá 6 39,91 %. Výsledky analýz zpochybňuje i skutečnost, že část srovnávaných objektů leží mimo hranice památkové zóny Smíchov (ulice Šermířská a severní strana ulice Na Hřebenkách). Jejich údaje jsou pro posouzení v památkové zóně irelevantní.

Oproti předchozí studii, která navrhovala kompletní demolici objektu čp. 1276, dnes předložený návrh počítá se zakomponováním původní části do celkového konceptu stavby. I když studie postrádá podrobnosti, z prezentovaných dispozic a fasád je zřejmé, že z vlastního objektu využije maximálně fragmenty obvodových zdí (tvrzení, že zůstane cca 51,67 % nelze ověřit). Tuto skutečnost potvrzuje i soutisk fasád původního a nového domu. Přitom zachovávaná část nic z historického domu v návrhu nepřipomíná (výškové rozdíly pater, zcela rozdílné fasády, jiné okenní osy a výplně). V takovém případě nelze hovořit o „stavebních úpravách rezidenční vily“, ale o novostavbě. Na základě těchto skutečností NPÚ ÚOP PR přistupuje k hodnocení návrhu stejně jako v předchozím případě, kdy šlo o demolici a novostavbu.

Lokalita vilové zástavby vznikla hlavně v meziválečném období 20. století. Je cenná charakterově podobnou zástavbou obdobného materiálového řešení. U objektů zde byly, přes určité menší úpravy a zásahy, zachovány hlavní parametry, a to jak po stránce měřítka, tak zachovaných architektonických článků a detailů. Přes četné úpravy předmětný dům spolu s ostatními historickými objekty tvoří architektonicky nejhodnotnější část lokality. Jeho transformací do navrženého rodinného domu by došlo k likvidaci architektonicky a urbanisticky hodnotného celku. Navíc v dnešní době, kdy zbývá velmi málo objektů v dobovém provedení, je i architektonicky průměrný dům cenným dokladem umělecké a řemeslné zručnosti našich předků. Obdobnou transformací, jako předmětný dům, prošla řada dnes ceněných historických objektů. Proto uvedený vývoj nijak nesnižuje historické a památkové hodnoty domu jako takového, ani jeho úlohu v zástavbě vilové čtvrti. Úkolem památkové péče je, zvláště v památkových zónách, takové objekty chránit a rehabilitovat, pokud možno do původní podoby.

Dnes předložená dokumentace sice půdorys stavby, oproti předchozímu návrhu zjednodušuje, ale v obecné rovině neobsahuje žádné nové skutečnosti, které by negativní názor NPÚ ÚOP PR změnil. Stále zůstává odstranění domu v jeho historické podobě. NPÚ ÚOP PR je přesvědčen, že odstraňování původní zástavby (i částečně) v chráněných územích je z ryze účelových důvodů principiálně nepřijatelné, neboť představuje nebezpečný precedent směřující k ohrožení samotné existence památkové zóny. Tu zde tvoří solitérní nízkopodlažní zástavba v bohaté a rozlehlé zeleni. Jejich vzájemný poměr je chápán jako jeden z klíčových rysů této části památkové zóny. Navržený objekt tuto skutečnost ignoruje a zastavuje podstatně větší část parcely než stávající objekt. Objekt tvoří čtyřpodlažní hmota na obdélném půdoryse. Převážná část 1. PP leží na terénu, pouze jeho západní strana je zapuštěna do svahu. Poslední podlaží je výrazně ustoupeno ve prospěch pochozí terasy. Okna fasád části původního objektu jsou převážně čtyřdílná s nadsvětlíkem, fasádu přístavby tvoří plně a prosklené plochy umístěné bez zřejmého řádu. Výsledek přináší do konzervativního prostředí památkové zóny architektonicky nevhodné pojetí. Navíc velké prosklené plochy oken staví novostavbu mimo měřítko okolních objektů. Zmírnit dopad novotvaru nepomáhá ani skutečnost, že stavba respektuje výškovou hladinu okolí. Navzdory pokusu zakomponovat fragmenty původního domu do novostavby, návrh na dané místo nezapadá, a v kontextu okolní zástavby působí cize a nepatříčně. Předložený záměr nerespektuje ustanovení výše uvedené vyhlášky. Jeho realizací by nedošlo k estetickému, kulturnímu a společenskému zhodnocení daného prostoru památkové zóny, ale naopak k jejímu poškození.

NPÚ ÚOP PR i nadále přesvědčen, že tento druh developerského stylu degraduje charakter i genius loci obytného souboru Hřebenka založeného význačnými architekty v první třetině 20. století jako výrazově pestrý a zároveň vyvážený celek. Nová zástavba by proto měla pouze doplňovat a nikoliv, jak je pravidlem i v tomto případě, plošně nahrazovat hodnotné dobové stavby. Jejich likvidaci se znehodnocuje původní urbanistický záměr a dochází k nevratné ztrátě dokladů řemeslných schopností předchozích generací. Proto i objekty, které nepatří k vrcholným architektonickým dílům, mají v rámci celku svou nenahraditelnou cenu. Z těchto důvodů je demolice původního a umístění nového bytového domu hmotově, resp. plochou překračujícího vilové domy v ulici nežádoucí, neboť by došlo k likvidaci stylově vyváženého a urbanisticky hodnotného celku. I v hypotetickém případě, kdy by v budoucnu došlo k nahrazení vily novým objektem, musel by tento zachovat původní hmotu i architektonický výraz reflektující genius loci.

Účastníkovi řízení byla v souladu s § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti využil dne 22.9.2021. K vyjádření NPÚ ÚOP PR uplatnil následující námítky a doplnění:

Argumentace ve vyjádření NPÚ

„Dokumentace předkládá souhrn urbanistických parametrů, na kterých se snaží obhájit formu novostavby v kontextu okolní zástavby a prokázat zábor pozemku v tolerovaných mezích. Na mapě tvarů střech vychází četnost plochých střech ve prospěch návrhu. Při podrobnějším zkoumání materiálu je však zřejmá snaha zahrnout do skupiny plochých střech i plochy parcel a drobné stavby, které na střešní krajinu památkové zóny žádný vliv nemají. Tyto stavby jsou pak zahrnuty i do analýzy zastavěných ploch. Bilanci zastavěnosti návrhu vylepšují i plochy zpevněné, případně drobné zahradní stavby a podobně.“

Vyjádření účastníka

Účastník řízení se nijak nesnaží vylepšovat obhajobu parametrů návrhu, ale fakticky je prokazuje, a to jak v Objemové architektonické studii, tedy v posuzované dokumentaci, tak v k tomuto vyjádření příkládané doplněné autorské zprávě ze dne 25.6.2021. I pokud bychom mapku území omezili striktně na území památkové zóny, je četnost rovnostřešných domů zejména ve východní části analyzovaného území zjevná (grafická příloha č. 3 k textové části, charakter střešní krajiny v Objemové architektonické studii a výkres J.1 v Doplnění podkladů, autorské zprávě). Území tedy není z hlediska tvaru střech nijak homogenní. Domy s plochou střechou jsou plnohodnotnou součástí památkové zóny, vznikly buď před jejím vyhlášením, anebo poté. Potom je jako stavby pravomocně schválené a postavené musíme chápat i jako stavby, které jsou v souladu s předmětem ochrany v rámci památkové zóny. Zobrazení plochých střech drobných staveb v problémové mapě (grafická příloha č. 3 k textové části, charakter střešní krajiny v Objemové architektonické studii) není závadou, protože ukazuje detailně stav území, nicméně i při jejich pomnutí, respektive vyznačení odlišnou barvou od obytných domů, je podíl běžných, nikoliv drobných rovnostřešných domů zcela zjevný (výkres J.1 v Doplnění podkladů, autorské zprávě).

Uváděné stavby nejsou zahrnuty do analýzy zastavěných ploch, jak tvrdí NPÚ. Tato domněnka se nezakládá na skutečnosti. Analýza zastavěnosti území a srovnání KPP pozemků

vychází z metodiky IPR (metodické návody a výklady k platnému územnímu plánu), která jasně specifikuje výpočet. Jak je patrné v tabulce na výkresu I.1 v Doplnění podkladů, autorské zprávě a v Objemové architektonické studii na výkresu D.1, drobná architektura, zpevněné plochy, pergoly, garáže apod. nejsou ve výpočtu zahrnuty. Pro výpočet byla redukována plocha 1. PP domů proti ploše 1. NP součinitelem 0,5 nebo 0,7. Tato redukce zásadně zmenšila plochu 1. PP srovnávaných okolních domů ve výpočtu KPP. Drobná architektura, garáže atp. tedy nejsou v plochách zahrnuty, i když výkres tyto stojící stavby obsahuje.

Účastník řízení tedy dílčím způsobem shrnuje, že tvarové řešení domu s plochou střechou není v rozporu s charakterem památkové zóny ani předmětem ochrany a že urbanistické úvahy i výpočty odhlížely od drobných, vesměs druhotných staveb.

Argumentace ve vyjádření NPÚ

„Oproti deklarovaným výpočtům je podle přepočtu NPÚ ÚOP PR nárůst zastavitelnosti parcel Tichá 5 + 6 22,0 %, a samotné parcely Tichá 6 39,91 %.“

Vyjádření účastníka

Tento údaj je nesprávný a neodůvodněný. Výpočet zastavěnosti a nárůstu zastavěnosti je v podané studii počítán dle metodiky OPP MHMP, pro výpočet zastavěné plochy slouží jako podklad: § 2 stavebního zákona 183/2006 Sb., čl. 7, který nastavuje definici zastavěné plochy. Ve výkresech C1, C2 a C3 v Objemové architektonické studii jsou plochy a procentuální hodnoty sečteny. Do zastavěnosti jsou sečteny nadzemní plochy objektů (staveb), podzemní části staveb (šrafa v rozdílné barvě popisuje charakter zpevněných ploch), chodníky, zpevněné plochy parteru a drobná architektura. Po zpětné kontrole jsou uvedené informace ve studii platné. NPÚ naopak nedokládá, jak k takovému výpočtu, který sám uvádí, došel. Souhnně lze uzavřít, že KPP 0,70 návrhu návrhu předkládaného v Objemové architektonické studii odpovídá požadavkům lokality (Tabulka/výkres D.2 v Objemové architektonické studii, na výkresu I.1 v Doplnění podkladů, autorské zprávě). Nárůst zastavěnosti dle výkresů C.2 a C.3 v Objemové architektonické studii činí pro oba objekty 14,9 %, pro objekt Tichá 5 (čp.1251) činí 2,9 %, pro objekt Tichá 6 (čp.1276) činí 29,1 %.

Účastník řízení tedy dílčím způsobem shrnuje, že parametry zastavěnosti odpovídají požadavkům stavebního zákona, ale také zákona památkového, neboť odpovídají metodice, kterou vypracoval příslušný orgán na úseku státní památkové péče (OPP MHMP). Účastník řízení dále relevanci a pravdivost svých výpočtů dokládá vydaným vyjádřením OÚR MHMP ze dne 14.6.2021, i vydaným vyjádřením IPR HMP ze dne 15.9.2021. Jak dotčený orgán státní správy na úseku územního plánování a územního rozvoje OÚR MHMP tak odborná organizace IPR HMP navrhované zásahy na obou vilách Tichá 5 a 6 schvalují a připouštějí a hodnotí je jako návrhy, které jsou v souladu s parametry platného územního plánu. MHMP OÚR hodnotí záměr takto: „Předložený stavební záměr je v souladu s využitím dle platného Územního plánu SÚ hl. m. rahe a odpovídá stabilizovanému území“. IPR hodnotí záměr takto: „Záměry na úpravy původní historické vily č.p. 1276/6, tak jak jsou představeny v předložené grafické části upravené dokumentace a popsané v příložené průvodní zprávě považujeme za přijatelné a v souladu s výkladem výše uvedeného platného ÚP. Rovněž lze

považovat předložené řešení ve shodě s postupem, kterým jsou definovány úpravy staveb v památkových zónách hl. m. Prahy“

K vyjádření IPR HMP pro úplnost doplňujeme informaci, že na základě opakovaných konzultací s touto odbornou organizací došlo k doplnění původního podání, které bylo identické s PD projednávanou na MHMP OPP. Doplněné podání přepracované Objemové architektonické studie ze dne 16.8.2021 zachovalo objemové řešení, věnovalo se však úpravě ztvárnění fasád přistavované části objektu č.p. 1276. IPR HMP požadoval větší míru diferenciací mezi starou a novou hmotou, čehož bylo dosaženo úpravou materiálového řešení. Jsme připraveni v dalším stupni projektu záměr dále upravovat tak, aby byl kladen důraz na hodnotné materiálové řešení, akcentující však zároveň charakter lokality a zejména nastavovaného domu. Pro přehlednost přikládáme upravenou Objemovou architektonickou studii, která byla předmětem závěrečného vyjádření IPR HMP ze dne 15.9.2021. Upozorňujeme, že tato verze není předmětem našeho podání, jen ho pro úplnost doplňuje ve vazbě na smysl vyjádření IPR HMP.

Argumentace ve vyjádření NPÚ

„Oproti předchozí studii, která navrhovala kompletní demolici objektu č.p. 1276, dnes předložený návrh počítá se zakomponováním původní části do celkového konceptu stavby. I když studie postrádá podrobnosti, z prezentovaných dispozic a fasád je zřejmé, že z vlastního objektu využije maximálně fragmenty obvodových zdí (tvrzení, že zůstane cca 51,67 % nelze ověřit). Tuto skutečnost potvrzuje i soutisk fasád původního a nového domu. Přitom zachovávaná část nic z historického domu v návrhu nepřipomíná (výškové rozdíly pater, zcela rozdílné fasády, jiné okenní osy a výplně). V takovém případě nelze hovořit o „stavebních úpravách rezidenční vily“, ale o novostavbě. Na základě těchto skutečností NPÚ ÚOP PR přistupuje k hodnocení návrhu stejně jako v předchozím případě, kdy šlo o demolici a novostavbu.“

Vyjádření účastníka

Na základě opakovaných konzultací na MHMP OPP došlo k zásadním úpravám vůči původnímu záměru a aktuální návrh zachovává podstatnou část dosavadních konstrukcí objektu č.p.1276, a to ve všech dochovaných podlažích, jak ukazuje výkres G.1 v Doplnění podkladů, autorské zprávě. Na výkresu G.2 tamtéž jsou doloženy objemy zachovávaných konstrukcí, které činí 51,7 %. Tento údaj je rovněž uveden v již předložené objemové studii, a to na straně č. 10, v odst. nazvaném „předmět ochrany v památkových zónách“, v bodě a). Tato skutečnost je tedy doložena exaktním způsobem a zpochybnění zachovávaného rozsahu konstrukcí ve formulaci vyjádření NPÚ je liché. Intencí návrhu je ponechání a respektování původního konstrukčního půdorysu domu a zachování hlavních konstrukcí. Interiérové členění domu a dispozice je však v mnohých místech nepůvodní, změny si vyžádalo pozdější rozdělení domu na více bytových jednotek, bytové schodiště je nehodnotné. Dle nařízení tehdejšího ONV byl rodinný dům změněn na nájemní dům (původně dům obsahoval byt pro jednu rodinu a malý byt pro správce v 1. PP). Část domu, která nebude zachována, je novodobou garáží. Jedná se o nearchitektonizovanou hmotu přistavěnou k původnímu domu v posledních dekádách. Právě tato garáž a novodobě přistavěná terasa přispívají

k architektonickému výrazu „hmotového slepence“, který ve stávající mnohokrát upravované podobě již nemá ochrany hodnou historickou ani relevantní památkovou hodnotu.

Argumentace ve vyjádření NPÚ

„Přes četné úpravy předmětný dům spolu s ostatními historickými objekty tvoří architektonicky nejhodnotnější část lokality. Jeho transformací do navrženého rodinného domu by došlo k likvidaci architektonicky a urbanisticky hodnotného celku. Navíc v dnešní době, kdy zbývá velmi málo objektů v dobovém provedení, je i architektonicky průměrný dům cenným dokladem umělecké a řemeslné zručnosti našich předků. Obdobnou transformací, jako předmětný dům, prošla řada dnes ceněných historických objektů. Proto uvedený vývoj nijak nesnižuje historické a památkové hodnoty domu jako takového, ani jeho úlohu v zástavbě vilové čtvrti. Úkolem památkové péče je, zvláště v památkových zónách, takové objekty chránit a rehabilitovat, pokud možno do původní podoby.“

Vyjádření účastníka

Tyto formulace považuje účastník řízení za zavádějící a vycházející z aplikace teoretických standardů a metodik, přitom však postrádající reálný pohled na skutkový stav a doložené skutečnosti. Není vůbec zřejmé, jaké lokality tvoří dům nejhodnotnější součást. Památkové zóny Smíchov? Obdobných objektů také samozřejmě nezbývá „velmi málo“, tvoří většinu zástavby vilových lokalit na území památkových zón v hlavním městě Praze. Stavitelský dům č.p. 1276 není ani dokladem „umělecké zručnosti“ či jakékoli zvláštní zručnosti řemeslné. Jen velmi relativní hodnota domu je doložena rovněž ve stavebně historických průzkumech, které jsou přílohou žádosti. Pro objektivizaci posouzení stavu a hodnot objektu byly účastníkem řízení dokonce zpracovány dva tyto průzkumy a oba měl NPÚ v rámci podání k dispozici. Pedantické lpění NPÚ na zachování prakticky jakékoli historické materie, bez adekvátního zhodnocení relevantních hodnot, je fakticky jen snahou o aplikaci metodického pracovního přístupu, nikoli porozuměním a vyhodnocením podaného projektu. Obecné zdůvodnění odkazem na hodnotu samu o sobě a v jakékoli podobě, protože jde o něco historického, je z našeho hlediska povrchní a zcela nedostatečné.

Argumentace ve vyjádření NPÚ

„Dnes předložená dokumentace sice půdorys stavby, oproti předchozímu návrhu zjednodušuje, ale v obecné rovině neobsahuje žádné nové skutečnosti, které by negativní názor NPÚ ÚOP PR změnily. Stále zůstává odstranění domu v jeho historické podobě. NPÚ ÚOP PR je přesvědčen, že odstraňování původní zástavby (i částečně) v chráněných územích je z ryze účelových důvodů principiálně nepřijatelné, neboť představuje nebezpečný precedent směřující k ohrožení samotné existence památkové zóny. Tu zde tvoří solitérní nízkopodlažní zástavba v bohaté a rozlehlé zeleni. Jejich vzájemný poměr je chápán jako jeden z klíčových rysů této části památkové zóny. Navržený objekt tuto skutečnost ignoruje a zastavuje podstatně větší část parcely než stávající objekt.“

Vyjádření účastníka

Předchozí návrhy nebyly projednány ve správním řízení (tzn. nebyly zakončeny rozhodnutím správního orgánu) a s touto žádostí nesouvisí. Nicméně je skutečností, že oproti starším

verším účastník řízení zachovává podstatně více z historické konstrukční substance domu, což uznává i NPÚ. Oproti obecnému tvrzení, že „odstraňování původní zástavby (i částečně) v chráněných územích je z ryze účelových důvodů principiálně nepřijatelné“, nelze asi nic namítat. Nicméně v daném případě se jedná o dům podprůměrné kvality. Pokud bychom nepřipustili ani částečné odstranění stavby nebo její přístavbu, území by bylo půdorysně a hmotově zafixováno, což zjevně není účelem památkové zóny. Ostatně i pro památkové zóny je typické, že se urbanisticky a architektonicky vyvíjely a řada dnes hodnotných staveb vznikla na místě staveb starších, zaniklých. Do území tak postupně vstupuje nová architektonická vrstva sui generis, která je vždy stejně podstatná jako doklad a otisk doby, jako původní struktura zástavby. Identicky je třeba argumentovat i ve věci částečného zvětšení půdorysu stavby. V daném případě se odstraňují balastní přístavby a garáž a přidává se architektonicky ucelená nová hmota, která se však z hlediska pohledů z veřejného prostoru nachází v pozadí hmoty dosavadní stavby. Jinými slovy, přístavba je vědomě upozaděna, zahrnuje v sobě dříve samostatné či aditivní balastní přístavby a svým ztvárněním reaguje na hmotu původní stavby. V této fázi studie se jedná o návrh principiálního řešení, které pokud bude připuštěno, bude samozřejmě dále detailně a kvalitativně dopracováno tak, aby se jednalo o mimořádně kvalitní soudobou vilu s hodnotně zpracovaným detailním řešením a kompozicí propojující původní a novou hmotu.

V této souvislosti uvádí účastník ve věci metodicky relevantní výňatek z přezkumného rozhodnutí Ministra kultury České republiky (Č.j.: MK 31460/2017 OLP), které se zabývalo mimo jiné charakterem zástavby v památkové zóně Smíchov z hlediska historického půdorysu a shodou okolností se týkalo záměru, jehož projektant byl identický s projektantem současné žádosti, stejně jako zpracovatel odborného vyjádření Ing. arch. Petr Namyslov. (Ministr kultury zde zrušil rozhodnutí Ministerstva kultury, které změnilo původně kladné posouzení záměru odborem památkové péče MHMP.)

„Shledal jsem, že přezkoumávané závazné stanovisko č.j. MK 765/2016 OPP, sp. zn. MK-S 16069/2014 OPP ze dne 20. 1. 2016 je nezákonné, neboť je založeno na zcela nesprávném výkladu a aplikaci čl. 3 písm. a) vyhlášky č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení části území hl. m. Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany. Ministerstvo kultury v přezkoumávaném závazném stanovisku dovodilo, že ochrana historického půdorysu a jemu odpovídající prostorové a hmotové skladby dle čl. 3 výše cit. vyhlášky znamená, že „není možné zastavovat pozemky, které nebyly v minulosti zastavěny. Ministerstvo kultury podotklo, že „novou zástavbu lze realizovat jen na půdorysech původních staveb, které se do současnosti nedochovaly, nebo byly např. na základě stavebně technického stavu asanovány s tím, že pokud bychom připustili zástavbu na „volných pozemcích na území památkové zóny (platí i pro památkovou rezervaci), tak by pak plošná ochrana ztratila svůj smysl.

Mám za to, že výše citované závěry Ministerstva kultury zakládají zcela nepřijatelný a nepřípustný plošný precedent, který má za následek nemožnost výstavby na všech pozemcích na územích památkových zón, které nebyly dosud nikdy zastavěny, a to bez ohledu na to, za jakých historických okolností tyto pozemky nikdy nebyly zastavěny. Názorným příkladem jsou pozemky obklopující Vítězné náměstí v Praze - Dejvicích. Konkrétně jde o rohovou proluku v severní části a dále zcela nezastavěný pás zeleně na severozápadní straně. Historicky tyto pozemky nebyly nikdy zastavěny. Přezkoumávané závazné stanovisko Ministerstva kultury

pak svou precedenční povahou způsobuje, že by nebylo možné provést dostavbu nedokončené zástavby Vítězného náměstí, a to ani dle původních plánů architekta Engela. Tedy jde vlastně o faktickou stavební uzávěru.“

Další argumentace NPÚ

V další části zdůvodnění NPÚ opouští dosavadní analytický a kvantitativní rámec argumentace a přechází k hodnocení kvalitativnímu, estetickému a kulturně formativnímu. Objevují se zde například výroky: „Výsledek přináší do konzervativního prostředí památkové zóny architektonicky nevhodné pojetí.“ ... „Navzdory pokusu zakomponovat fragmenty původního domu do novostavby, návrh na dané místo nezapadá, a v kontextu okolní zástavby působí cize a nepatříčně. Předložený záměr nerespektuje ustanovení výše uvedené vyhlášky. Jeho realizací by nedošlo k estetickému, kulturnímu a společenskému zhodnocení daného prostoru památkové zóny, ale naopak k jejímu poškození. NPÚ ÚOP PR je i nadále přesvědčen, že tento druh developerského stylu degraduje charakter i genius loci obytného souboru Hřebenka založeného význačnými architekty v první třetině 20. století jako výrazově pestrý a zároveň vyvážený celek.“ ... „I v hypotetickém případě, kdy by v budoucnu došlo k nahrazení vily novým objektem, musel by tento zachovat původní hmotu i architektonický výraz reflektující genius loci.“

Tyto výroky jsou neodůvodněné, a tudíž nepřezkoumatelné a svou dikcí až invektivní a zároveň dalece přesahující rámec řízení. Takovéto výroky by mohly zaznít snad někde v časopise o architektuře v rámci umělecké kritiky. Účastník řízení v dokumentaci doložil, že návrh do daného prostředí vstupuje nekontroverzně, že je „soběpodobný“, tedy že z hlediska půdorysného rozsahu, tvaru zakončení navržené hmoty a pohledové exponovanost do území plně zapadá. Urbanistická struktura území není měřítkem návrhu dotčena, což je ostatně věrohodně a fakticky doloženo i podrobnou analýzou struktury zástavby dané lokality. Návrh nenarušuje panoramatické horizonty, není objemově ani zastavěnou plochou nebo navrženým tvarem nijak extrémní anebo rušivý. V dané lokalitě je předpokládána míra zástavby běžná, a to i v nejbližším sousedství. Skutečnost, že používá soudobý architektonický jazyk, není porušením obsahu vyhlášky o zřízení památkové zóny ani není obecnou závadou z hlediska metodiky památkové péče, která soudobý jazyk z památkově chráněných území nevylučuje, naopak jej odůvodněně užívá, dokonce i v případě přístaveb národních kulturních památek (viz např. přístavba arch. P. Hájka ke karlínské barokní Invalidovně od K. I. Dientzenhofera). Tyto skutečnosti však především nedokládá jen toto vyjádření účastníka, ale sama předložená dokumentace a doplňující komentáře obsažené v doplněné autorské zprávě ze dne 25. 6. 2021, kterou zde citujeme, avšak nikoliv vyčerpávajícím způsobem, neboť je samostatným důkazem účastníka ve správním řízení.

Dále je třeba konstatovat, že se v žádném případě nejedná o developerský projekt či přístup, jak invektivně zmiňuje NPÚ. Naopak, jedná se o projekt soukromého bydlení pro jednu rodinu, tzn. že z funkčního hlediska dochází ke zcela adekvátnímu využití, které danou lokalitu nijak nezatěžuje, ale je pro ni příznivé a odpovídající. NPÚ uvádí, že vilový soubor Hřebenky byl založen „...význačnými architekty v první třetině 20. století jako výrazově pestrý a zároveň vyvážený celek.“ Jsme přesvědčeni, že účastník řízení nepochybně vybral k řešení daného úkolu renomovaný architektonický ateliér s úspěšnými a oceňovanými

realizacemi nejen v Praze a České republice, ale i v zahraničí. Navrhované řešení nepochybně do hodnocení NPÚ zapadá, neboť dle našeho soudu jednoznačně přináší jak pestré řešení, tak i vyvážený celek.

Účastník řízení se domnívá, že ve věci argumentoval již dostatečně a přechází k závěrečnému shrnutí.

Účastník řízení má za to, že prokázal, že vyjádření Národního památkového ústavu v rámci zákonem mu stanovených povinností ve skutečnosti neposoudilo projednávanou věc z pohledu odborné složky státní památkové péče adekvátně, ale příliš tvrdě a formalisticky. Namísto podrobné analýzy skutečného obsahu dokumentace vyjadřuje apriorní názor formulovaný zbytečně až konfrontační dikcí a využívající hojně zpochybnění fakticky ověřitelných parametrů návrhu. Účastník řízení se s těmito nesprávně uváděnými skutečnostmi ve vyjádření NPÚ výše v textu vyrovnal.

Národní památkový ústav žádost posoudil bez přihlédnutí ke skutečné povaze návrhu a příliš tvrdě. Svůj kritický názor podrobně nedoložil a neanalyzoval a neodůvodnil. NPÚ aplikoval své teze spíše v teoretické rovině, přitom však ve snaze o metodickou korektnost opomenul kriticky vyhodnotit současný stav věci, přihlédnout k soudobým trendům v bydlení a výstavbě, a zejména zohlednit závaznou kontinuitu rozhodovací praxe nadřízeného správního orgánu. Účastník řízení si je vědom toho, že správnímu orgánu jsou tyto skutečnosti ze spisové dokumentace zřejmé, nicméně je pro úplnost znovu připomíná.

Účastník řízení na tomto místě chce vyzvednout také klady předkládaného návrhu, které nebyly Národním památkovým ústavem vůbec zaznamenány. NPÚ totiž nijak neposoudil mnohé dílčí mikrourbanistické kvality předkládaného návrhu.

Záměr respektuje odstup od architektonicky hodnotného objektu Tichá 5. Respektuje stávající vstup z náměstíčka na konci slepé Tiché ulice a vytváří kvalitní entré obsluhující oba domy. Demolice nevzhledné subrecentní garáže a záměr vytvoření kvalitní městské zahrady se vzrostlou zelení v prostoru mezi hmotami domů zhodnotí urbánní prostor lokality jako celku. Dojde rovněž k zachování a respektování stávající hmotově prostorové kompozice staveb při pohledu z ulice Tichá. Sama přístavba je situována v pohledově neexponované části a při pohledu z ulice je minimálně viditelná (vzrostlá zeleň, oplocení). Dosavadní upravený dům Tichá 6 zastíní při pohledu z ulice novou přístavbu.

Záměr tak respektuje urbanistickou strukturu místa a uliční interiéry. Charakter nových povrchů bude v souladu s charakterem místa i principů lokality. Budou použité kamenné dlážděné povrchy, štípaná kamenná dlažba, kov a zeleň. Panorama památkové zóny s hlavními dominantami v blízkých a dálkových pohledech zůstane beze změny, záměr pracuje s hmotou domů v jejich stávající výšce a výškově nepřevyšuje okolí, nevybočuje z charakteru území, je tak v souladu s ochranou panoramat památkových zón a pohledů. Záměr, jenž je zobrazen v Objemové studii, je také v souladu s ochranou historických zahrad a parků. Část území, která je ve vlastnictví klienta, bude sloužit jako privátní zahrada a bude charakterem a kvalitou doplňovat navazující zahrady petržinské straně. Stávající využití pozemku tvoří

částečně pozůstatky po zahradkách a plochách pro drobné pěstování plodin, zbytky pletivových plotů a drobných staveb pro uskladnění nářadí a plodin, které charakterem a funkcí nepatří do této lokality. Nahrazení a scelení těchto částí do jediného celku, kvalitní městské zahrady, pozitivně a kvalitativně zlepší charakter místa a městského krajinného celku.

Ze všech výše uvedených důvodů má účastník řízení za to, že doložil, návrhem samotným a vlastní argumentací, že žádost odpovídá parametrům plošné památkové ochrany v rámci Památkové zóny Smíchov. Účastník řízení zde deklaruje, že navrženými adaptačními změnami, odpovídajícími vývoji současné společnosti, jednoznačně přispívá k zachování historického odkazu dotčených objektů i chráněného území a posiluje jejich hodnoty a přenáší je do budoucnosti. Navržené řešení reálně napomůže revitalizaci poněkud zpustlých a nedokonale udržovaných vil víc než stoletého stáří i rozlehlé ladem ležící zahrady.

Proto žádá účastník správní orgán, OPP MHMP, aby ve věci zpracované a výše oponované a, jak bylo prokázáno, i sporné písemné vyjádření NPÚ neakceptoval, vydal kladné závazné stanovisko a stanovil v souladu s příslušným ustanovením památkového zákona případné podmínky pro další stupně projektové dokumentace.

Zároveň žadatel doplnil podání o kladná vyjádření Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy a odboru územního rozvoje MHMP k navržené přestavbě a přístavbě k domu Tichá 6.

Námítky a návrhy uplatněné účastníkem řízení MHMP OPP akceptuje z důvodů uvedených níže.

MHMP OPP, který žádost posoudil, se neztotožnil s písemným vyjádřením NPÚ ÚOP s tím, že příprava prací, uvedených v předloženém návrhu, je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustná za podmínek, uvedených ve výrokové části závazného stanoviska.

Dotčení nemovitosti se nacházejí v památkové zóně Smíchov, prohlášené vyhláškou hl. m. Prahy č. 10/1993 Sb. hl. m. Prahy, o prohlášení částí území hl. m. Prahy za památkové zóny a o určení podmínek jejich ochrany. Třípodlažní dům čp. 1251 určený na rekonstrukci je umístěn v horní části pozemku, v zářezu pod ulicí Na Hřebenkách. Byl postaven v roce 1911 firmou bratří Kavalírů v duchu geometrické moderny s prvky secese. Dochoval se v téměř neporušené autorské podobě. V současnosti není obýván. Dům čp. 1276 navržený na přestavbu a rozšíření byl postaven v roce 1912 jako třípodlažní s obytným podkrovím. V roce 1926 Ing. J. Černohorský navrhl rozšíření o přístavbu spíží. Prvá verze nástavby patra byla navržena v roce 1935, v následujícím roce návrh rozšíření o přístavbu s prvky moderny dostal podobu, kterou si dům v zásadě zachoval do dnes. Další přístavba (garáže) byla realizována až v roce 1993. V mezidobí byly prováděny dílčí úpravy v interiéru domu. Výraznějším recentním zásahem do exteriéru domu byla výměna původních výplní za plastové, provedená bez vědomí a souhlasu památkové péče.

Předmětem památkové ochrany je dle vyhlášky HMP o prohlášení části území hl.m.Prahy za památkové zóny v daném prostoru urbanistická struktura a uliční interiér a u uvedeného objektu jeho architektura, uplatnění této architektury v lokálních i dálkových pohledech, charakter objektu a pozemku, exteriér a veřejné interiéry domu, včetně řemeslných a uměleckořemeslných prvků a včetně historických prostor s klenbami. V případě navržených prací jsou předmětem ochrany urbanismus lokality, architektura objektů, hodnotné řemeslné a umělecko-řemeslné prvky a rovněž zahradní plochy.

Z obou řešených domů je jednoznačně architektonicky i památkově hodnotnější secesní dům Tichá 5, který je dochován v takřka původní podobě, jakou měl v roce 1911. Záměrem investora je ho pietně rekonstruovat, bez změny jeho vzhledu, což je z pohledu památkové péče vítáno. Dům Tichá 6, postavený v roce 1912, oproti tomu prošel řadou stavebních úprav, které setřely jeho původní výraz a snížily nejen jeho architektonickou a památkovou hodnotu. V meziválečné době byl původní architektonický koncept změněn dvěma přístavbami (upraven byl i tvar střechy) a přístavba garáže pak proběhla v 90. letech 20. století. Oba předložené stavebně-historické průzkumy hodnotí výsledný stav objektu po přestavbách jako architektonicky nehodnotný s tím, že návrat k původnímu stavu z roku 1912 je nereálný. Vzhledem k výrazným ztrátám autenticity vily z roku 1912 a snížení jeho památkové a architektonické hodnoty je možné z památkového hlediska v obecné rovině akceptovat zásadnější úpravy domu a možný vstup soudobých architektonických forem. V tomto konkrétním případě se jedná o zachování cca. ½ konstrukcí domu, jeho nástavbu a přístavbu. Zastřešení je navrženo ploché. K historii domu odkazují v návrhu čtyřdílná okna s nadsvětílky (reminiscence na meziválečná okna v domě), jako celek jsou ale fasády pojaty soudobě s velkými prosklenými plochami. Tradiční okna s parapety jsou v pohledově akcentovanějších fasádách, prosklené plochy na méně viditelných fasádách do zahrady. Objemově a výškově je návrh přestavby v intencích okolní zástavby. Plochá střecha v návrhu je akceptovatelná vzhledem k tomu, že zástavba v lokalitě je tvořena domy jak se šikmými střechami, tak i s plochými (podrobně analyzováno v předložené studii). Plochá střecha nebude vnímána jako anomálie také z důvodu nedávno odsouhlasené dvoupodlažní nástavby sousedního domu Tichá 6a, která byla navržena v soudobém duchu s prosklenými stěnami, terasami a plochou střechou (závažné stanovisko MHMP OPP k územnímu a stavebnímu řízení sp.zn. S-MHMP 1104030/2021). Nárůst zastavěné plochy na parcele domu Tichá 6 bude 29/1%, což je v limitu stanoveném současnou rozhodovací praxí MHMP OPP. Nedojde k nadměrné zástavbě parcely na úkor rostlého terénu se zelení. Pro nekonfliktní začlenění přestavěného domu do okolní zástavby bude klíčové materiálové a barevné řešení jeho fasád, které musí být v detailu řešeno v dalším stupni projektu.

Z uvedených důvodů se MHMP OPP neztotožnil s vyjádřením NPÚ ÚOP PR a při rozhodování zohlednil i námitky žadatele k němu vznesené (viz výše). Část vyjádření NPÚ ÚOP PR posuzuje i předložené stavebně-historické průzkumy a podmínkuje je. Tuto část MHMP OPP nezahrnul do závazného stanoviska, protože předmětem žádosti jsou pouze úpravy uvedených objektů, stavebně-historické průzkumy jsou jen jedním z pokladů pro posouzení stavebních úprav.

K podmínkám rozhodnutí:

Ad 1) Mírné převýšení ploché střechy přístavby vzhledem k nové střeše nad původní částí domu Tichá 6 působí rušivým dojmem a nemá ani konstrukční opodstatnění (podchozí výšky jsou v obou částech dostačující). Úroveň obou částí střechy je vhodnější řešit v jedné rovině, odlišení přístavby je dostatečně dáno rozdíly v použitých materiálech na plášti objektu.

Ad 2) Pro zodpovědné posouzení začlenění upravovaného domu a přístavby k němu do okolní zástavby je nutné zpracovat variantní řešení jeho fasád. Je nutné ověřit, zda barevné/materiálové odlišení přístavby by nebylo vhodnější z hlediska celkového vizuálního působení hmoty objektu než jednotné řešení fasád pro původní a přístavovanou část.

V souladu s ustanovením § 14 odst. 7 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, bude další stupeň projektové dokumentace předložen MHMP OPP k projednání dle ustanovení § 14 odst. 2, 3, § 44a odst. 3 cit. zákona. Součástí této dokumentace budou okótované výkresy (půdorysy, řez), technická zpráva s popisem navržených prací, s uvedením materiálů nových prvků a jejich rozměrů, detailní výkresy nových výplní ve fasádě a vizualizace.

Po provedeném správním řízení ve věci rozhodl příslušný správní orgán v souladu s platnou právní úpravou tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto závazného stanoviska. Podle § 44a odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, je toto závazné stanovisko samostatným správním rozhodnutím. V dané věci je dána výlučná rozhodovací pravomoc MHMP OPP, neboť o dané věci není příslušný rozhodovat stavební úřad.

Poučení o odvolání:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník řízení podat podle ustanovení § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, odvolání, ve kterém uvede, v jakém rozsahu se rozhodnutí napadá, v čem se spatřuje namítaný rozpor s právními předpisy, případně poukáže na jinou nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ve lhůtě 15 (patnácti) dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to k Ministerstvu kultury ČR, podáním u Magistrátu hlavního města Prahy, odboru památkové péče na výše uvedenou adresu našeho úřadu. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřipustné. Odvolání se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každý účastník dostal jeden stejnopis. Nepodá-li účastník potřebný počet stejnopisů, vyhotoví je správní orgán na náklady účastníka.

Lhůta pro podání odvolání počíná běžet podle § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu dnem následujícím po dni, kdy bylo toto rozhodnutí doručeno. Doručení písemnosti upravuje § 23 a § 24 správního řádu, který stanoví, že nebyl-li adresát tohoto rozhodnutí zastižen, rozhodnutí se uloží v provozovně provozovatele poštovních služeb. Jestliže si adresát uložené rozhodnutí ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy bylo rozhodnutí k vyzvednutí v provozovně

provozovatele poštovních služeb připraveno, nevyzvedne, považuje se rozhodnutí podle § 24 odst.1 správního řádu za doručené posledním dnem této lhůty (od tohoto dne běží v daném případě lhůta pro podání odvolání).

Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.

Mgr. Jiří S k a l i c k ý
ředitel odboru

podepsáno elektronicky

otisk úředního razítka

Rozdělovník:

I. Doručuje se do vlastních rukou

II. Na vědomí
NPÚ ÚOP PR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 17.12.2021 Připojení doložky provedl Mgr. Jiří Skalický dne 01.02.2022

